Eldar Qəmərli

Bax

Vaiz bizə söylər şəri Mustafa,
Harama mürtəkib olmayın əsla,
Özü lüm-lüm udur batində əmma,
Zahirdə dediyi mənaya bir bax!
Q.B.Zakir

Ekrandan gözünü ayır bir anlıq,
Sən həyat adlanan kinoya bir bax!
Hər tərəf zülmətdir, hər yan qaranlıq,
Sən bu qaranlıqda fənaya bir bax!

Gözün gördüyünü dərk edir ağıl,
Biz pisdən-yaxşıdan görmüşük mağıl,
İndi qurd qoyuna danışır nağıl,
Nağılda məzmuna, mənaya bir bax!

Həyat düz adamı vaxtsız qocaldır,
Əyri adam üçün yaxşı macaldır,
Oğru haram pulla taya ucaldır,
Oğrunun əlində şanaya bir bax!

Xəbis ürəklərdə qara çillərə,
Düzlükdən dəm vuran yalan dillərə,
Pambıqla baş kəsən qanlı əllərə,
Əllərə qoyulmuş hənaya bir bax!

Qartala rişxəndlə ağzını büzən,
Özünü şax tutan, şəst ilə gəzən,
Büllur göl içində naz ilə üzən,
Sağsağan əsilli sonaya bir bax!

Həyat bir üzükdür, bilinmir yaşı,
Kimlərdir üzüyün bəzəyi, qaşı,
Axtarma, axtarsan lap uzaqbaşı,
Cındır ilə dolu "xana"ya bir bax!

İnsanı idarə eyləyir göydən,
Mal kimi bazarda satılır bədən,
Doğmaca qızını fahişə edən,
Binamus ataya, anaya bir bax!

Qara üstələyir getdikcə ağı,
Saya salan yoxdur kəbin-talağı,
Küçədə gündüzün günorta çağı,
Əxlaqsız oyuna, zinaya bir bax!

Düz yazmaq əzəldən olubdur peşəm,
Mən saray görəndə pozulur nəşəm,
Çölü bər-bəzəkli, özü möhtəşəm,
İçi fitnə dolu binaya bir bax!

Eldar, dərd çəkməkdən bel bükülübdür,
Göydən başımıza kül tökülübdür,
Həyat bağçasında gül əkilibdir,
Gülü ayaqlayan danaya bir bax!

Dost olub

Taxta alim, saxta şair dost olub,
Hər ikisi bir-birini aldadır.
Hər ikisi bu dostluqdan məst olub,
Saxta tərif bu məclisdə bal dadır.

Hər ikisi istedaddan kasıbdır,
Qırx ildir ki, ilhamları susubdur,
Hər ikisi quyruğunu qısıbdır,
Tülkü kimi məskənləri koldadır.

Şair hər gün ilhamını gərildir,
Alim hər gün qələmini itildir,
Hər ikisi külüng çalır qırx ildir,
Qırx ildir ki, hər ikisi "nol"dadır.

Hər ikisi lovğa, forslu, ədəbaz,
Hər ikisi fırıldaqçı, kələkbaz,
Hər ikisi qanmaz, nadan və dayaz,
Hər ikisi yetişməyib, kal dadır.

Nə şairin qəlb oxşayan şeri yox,
Nə alimin alimlikdə yeri yox.
Hər ikisi piyadadır, biri yox,
Hər ikisi belə mağmun haldadır.

Hər ikisi siyafurdur, sırtıqdır,
Hər ikisi cır-cındırdır, yırtıqdır.
Nə o bundan, nə bu ondan artıqdır,
Deməк olmaz biri bir az daldadır.

Hər ikisi bəd əməlli, ziyankar,
Hər ikisi el içində günahkar,
Hər ikisi pula həris, tamahkar,
Fikirləri dövlətdədir, maldadır.

Bu dostluğun barı yoxdur, axtadır.
Bu ünsiyyət, münasibət saxtadır,
Hər ikisi taxta oğlu, taxtadır,
İlhamları ciblərində, puldadır.

Bu dostluğu vəsf elədim mən belə,
Şeir yazdım iki saxta bülbülə,
Fikrim var ki, şeir yazım silsilə,
Biri budur, qalanları yoldadır.

Yoxdur

Ot kökü üstündə bitər deyiblər,
Üstündə bitməli bir kökün yoxdur,
İtlərdə tulanı betər deyiblər,
Sənin tulalıqda şərikin yoxdur.

Dünyanın malını tək götürmüsən,
Gözdən tük qapmısan, tük götürmüsən,
Qızıldan o boyda yük götürmüsən,
İnsanlıq elmindən bir yükün yoxdur.

Evin qızıl ilə tamam dolsa da,
Başına qızıldan tac qoyulsa da,
Yığdığın var-dövlət ağır olsa da,
Adam arasında öz çəkin yoxdur.

Qələmim gözünə bir ağ salıbdır,
Qurdlu ürəyinə bir dağ salıbdır,
Eldar öz mülkündə bir bağ salıbdır,
Sənin bu dünyada bir ləkin yoxdur.

Zaman

Ağlayarsan ağ bəxtinə,
Fələk qara qatan zaman.
Səni həyat qatarından,
Fələk yerə atan zaman.

Xeyri yoxdur vuruşmağın,
Qara bəxtlə dartışmağın,
Mənasızdır çarpışmağın,
Qaraçuxa yatan zaman.

Hər gördüyün kola girmə,
Hər çiçəyi, gülü dərmə,
Ehtiyatı əldən vermə,
Düşməni dost tutan zaman.

Yana-yana zəhmətinə,
Tüpürərsən qismətinə,
Səni keçi qiymətinə,
Dostlar yada satan zaman.

Gələr dəmi ağlamağın,
Üz döndərər solun, sağın,
Yer süpürər qaşqabağın,
Gəmilərin batan zaman.

Ömrün boyu at çaparsan,
Şan-şöhrətli at taparsan,
Nə yoğurub, nə yaparsan,
Son mənzilə çatan zaman.

Son mənzilin adı qəbir,
Eldar sözü deyər bir-bir,
Qaçmaq olmur İnkir, Minkir,
İmtahana dartan zaman.

Millətin

Başının üstündən çəkilmir duman,
Özünü yadlara satan millətin.
Sabahı qaranlıq görünür yaman,
Bu yolla əhdinə çatan millətin.

Torpağı da gedər, dövlət-varı da,
İtər namusu da, qeyrət, arı da.
Ömrü tez qırılar, qalar yarıda,
Gülləni özünə atan millətin.

Millət nankor çıxsa öz əcdadına,
Millət balta çalsa öz qanadına,
Çətin ki, yetişən olsun dadına,
Gəmisi dəryada batan millətin.

Aldığı dərslərdən götürmür ibrət,
Ağlaya-ağlaya olub biqeyrət,
Gözləri işığa qalacaq həsrət,
Gözünü cəhalət tutan millətin.

Üstünə dağ boyda bir yorğan salıb,
Dərindən dərin bir yuxuya dalıb,
Talesiz taleyi allaha qalıb,
Dana qulağında yatan millətin.

Açılmır millətin bəsirət gözü,
Millətə xoş gəlmir Eldarın sözü,
Qoyun sürüsünə çevrilib özü,
Qurd ilə aşnalıq qatan millətin.